

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין סא.

עין משפט
נר מצוה

א וְיָמִי פִּי' מוֹלֵל עִי'
הִלֵּל עוֹשֵׁי יִיד מִי קוֹמָה
קט"ו א':
ב מִי פִּי' מוֹלֵל
עֲבוֹדָה כּוֹכָבִים הִלֵּל
ג סוֹמֵךְ לֹאֲזִי יו':
קל"א ג מִי שֶׁסֵּם הִלֵּל ג':
קל"ב ד ה ו מִי שֶׁסֵּם פִּי'
הִלֵּל ה':

יִישׁ אֶקִישׁ אֶמֶר מִיִּתְרִי. פִּי בִנְהֵא וְלֹא בִצִּילֶה דְּמוֹמֵר לְעִנְדֹת
כּוֹכָבִים אֶסְבֹּר לְאֶחָד מִשְׁחִיטָתוֹ אִי נָמִי אֶפִּילֵי בִצִּילֶה שְׂרִי
מִיּוֹן לֵלָה הִיא מוֹמֵר מִעִקְרָא וּבִשְׁחִיטָה זֶה הוּא דְּנֻעָשָׂה מוֹמֵר:
אִיכָה יַעֲבֹדוּ אֲשֶׁמֶשׁ מֵאִי. מִימֵה הִשְׁתָּא נָמִי דְּאִמֵּר וְצִיחָה יֵלָא

מאי למעוטי שלא דכרסה בשאר
עבודות לא אצטרך דמוניה נפקא
דוקא עבודת פנים וע"כ אינה יעבדו
לרצוי אחא כגון פוער לפוער חורק
אכן למעוטי דלא נפקי ליה לא
מזימה ולא ממשטחא ואי לאו אינה
יעבדו ה"א דאפילו דכרסה צעין דרך
כבוד וי"ל דאי השתחווה לנדה י"א
למייד בשאר עבודות אפילו של דרך
כבוד כגון פוער לפוער חורק אכן
למקולים נמי לא נריך קרב
דמשתחווה נפקא אע"ג דעבודתה
דרך כיוון כיון שעבדין אותה בכך
וגדולה מזו צעי למימר ה"ש"ם בסמוך
נפקא ליה פוער לפוער למקולים
משתחווה דלכא אצטרך אינה
יעבדו אע"ג דאין עבודתו בכך אלא
משום דעבודתו דרך כיוון וע"כ פוער
לפוער חורק אכן למקולים אע"ג
דדרך כיוון כיון שעבדו בכך:
מניין לזוהב בהמה לפרקליט.

מִנִּין לְדוֹבֵה בִּרְהוּמָה
שְׁנֵאמֹר וְלֹא יִחְבּוּ
יָרִים אִם אֵינוֹ עֵינִי
יַעֲבֹד תְּנִידָה עֵינִי
כִּדְרָה מִהֶשְׁתַּחֲוָא
הַכַּעֲסִים רַב הַמְנוּנָה
כִּי רַבָּה רִמָּה לִּיה
וְכֹד עֲבוֹדָת כּוֹכְבִּים
יִתְּנֵן הָאוֹמֵר אֶעֱבֹד
וְאֵל כַּאוֹמֵר אֵינִי
דֹּה רַב יוֹסֵף אִמֵּר
תְּנֵאנִי הֵיא דְתַנִּי
כִּי מֵאִיר מַחִיב יוֹר
דְּפִלְחוּ כּוֹלֵי עַלְמָא
תַּעֲשֶׂה לָךְ פֶּסֶל כִּי
אֵל רַבִּי מֵאִיר סַבֵּר
וְרַבִּי יְהוּדָה סַבֵּר
הֵיא הִדֵּר אִמֵּר רַב
דְּאִמְרֵי דִּאֲפִילוּ לִרִי
יִזְבִּי מַחִיב (דְּרַתֵּן)
וְלֹם אֵינוֹ חַיִּיב עַד
יֵאֲעֻבֹד גַּלְךָ וְנַעֲבֹד
לְעַצְמוֹ וְאִמְרֵי לִיה
מִסִּית לְעַצְמוֹ שְׁמַעִי
קוֹשְׁטָא הוּא וּמִ"ם
עֵי לִיה מִימֵר אִמְרֵי
מ"ש

ליה לייחיד מיהא כשאר מסית דמחייב דיבורא כשמוכניין לו עדים
 ואמרו היאך נניח אלהים חיים ועבוד עושים ואנשים ואם אין חזר
 בו חייב דכתיב משמע יש לומר דוקא מסית לעבודת כוכבים דשמיני
 הוא דממשכר בחרה טפי אכל מסית לעזמו לא חשיב מסית כ"כ
 משום דלא שמיני לא דלמרי מ"ש אינו מוסיף דכחלה ששמיני
 פליגי גביה והא דקדמיהו לעיל היה דלמכו כ"ע לא פליגי רבי
 במסית כ"ע לא פליגי דכיון דאי פלחו מחייב על כן יש לחייב
 המסית בדיבוריה במסית לעבודת כוכבים כי פליגי בדיבורא בעלמא
 בניסא כשאר אין דרבי מאיר סבר דיבורא מילתא הוא ומחייב
 ינסא ומסית דנסא לעבודת כוכבים דשמיני ליה אפילו רבי יהודה
 מודה דמחייב דיבור כי פליגי במסית לעזמו לא מחייב נסא או
 לא אכל במסית פשיטא דמחייב דיבורא:

אסורה. הכמה בהנאה ואש"פ שהשמיטה לאו לעבודה כובשין הייתה ואפילו לא זרק דמה לעבודה כובשין נאסרה. וילפין טעמא בשמיטת חולין (וג). דגמר לה רבי יוחנן ממחשבת פגול דהיא מעבודה לעבודה דהשמיטת את הוצא על מנת לזרוק את הדם למחר פיגול:

אסורה וריש לקיש א
יוחנן אלא לריש לקיש
רב פפא ולרבי יוחנן
לא קא אסר רבי יו
גברא לא בר קטלא
גברא קטלא מתקיף
דרב איקא ולר"ל מי
קא שרי ר"ל אלא
קטלא הוא מיד דהוה
מותר ועובדה בסיף
לרבינא למאי דקאמר
לאביי אימא צאה
הכלל כולו יאיבה י
תימא למעוטי הפ
מהשתחואה נפקא
כיבור אף כל דרך
יחפער עצמו למרקו
ועבודתו בזיון הוא א
הא דאמר רבי אילעי
למרקולים שהוא חייו
עוד את זבוחיהם אי
לכדרכה רכתיב ליה
אילעי ברברך וילאי

שלא בידרה של
נפקא התם בזבח
אירכמו ליה תורי פגי
מתנ" אהרדי תנן ה
עובד אין אומר לא והיה
אלך ואעבוד נלך ונעו
מקבלו עלי אלא בעו
תנאי שקלת מעלמא
הואמר בואו ועבדוני
יהודה פוטרי הדיבא
לא פליגי דכתיב (ל')
פליגי דביבואר בעלל
דיבואר מילתא הייז
דיבואר לאו מילתא
יוסף (ל') לאו מילתא
יהודה דביבואר נמי
רבי יהודה אומר לא
שיאמר אעבוד אלך
במאי קמפלגי במסין
אין קמפלגי מר סבר
ליה ואין דקאמרי ליה
מסית לעצמו לא ש

ועלי. באלו: **אלא בעבוד.** עד שאעבדנו דכל כמה דלא פלה
 חייב וסיפא דמשמע וסיפא דמחמתא באמירה חייב בשקבלו עליו
 דלמחר דכיון דלמחר אעבוד מחמתא קבליה עליה באלו אי
 אלא פירש גדיהא שאינו מקבלו עליו אלא בעבדו: **בואו ועבדוני.**
 עמשה את עמלו עבדו כוכבים ומקטת בני אדם לעבד: **מחיי.**
 רבי יודא אמר לעולם **עליו חייב.** כשכל דדור
 בכלל משה אלא בניקט לעבדו כוכבים ואבא ושמע ואחר אעבוד
 ואעבוד אבל באומר בואו ועבדוני פטור אלמא עמשה דרבי
 בנחמיה אחרים לעמלו עמשה אחרים הוא דהא בניקט חייב
מסיה דביבירא: **מסיה** לעמלו. בנחמיה אחרים לעמלו עמשה
 אחרים הוא דהא אעבודו: **לא שמי ליה.** שרי הוא אדם כמות
 ואפילו הניסמיה (לא) עבדו כוכבים: **אזי ניסמין לעבד דם:**

מסורת הש"ס

(א) וְיָלַד אֶלְעָזָר, (ב) עַיִן נֹחַ.
וְזָכִיר קוֹ, (ג) לְקַח סֵמָ,
(ד) נִשְׁכַּח נָג; וְיִשְׁכַּח,
(ה) שָׁכַח סָג; וְיִשְׁכַּח (ו) וְיִשְׁכַּח,
דְּמִיָּה; (ז) וְיִשְׁכַּח לְהֵא,
(ח) וְדָרְסִים נָש, (ט) וְדָרְסִים
(יג), (י) כִּסָּה; לְשֹׁאֵר עֲלֵמִי
עַיִן, (כ) וְיִשְׁכַּח תּוֹסֶפֶת
וְזָכִיר י, דִּיה רִלִּי וְתוֹסֶפֶת
תּוֹלֵד יד, דִּיה הַשְׁחָטָה

תורה אור השלם

1. השמר לך מן תַּגְשָׁם
 אֲחֵרִים אַחֲרֵי הַשְּׁמֵרָם
 מִקֶּדֶן וְסֵן תִּרְשָׁם
 לֹאֲחִלֶּדֶם לִאמֹר אֵיכָה
 יֵעֲבְדוּ הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֵת
 אֱלֹהֵיהֶם וְאִנֹּכִי כִּי נִסְ
 אֲנִי דְּבַרְסִי בְּ
 2. וְלֹא יִחַבְדּוּ עוֹד אֵת
 וְיִחַבְדּוּ לַשְּׁעִירִים אֲשֶׁר
 הֵם עֲשִׂים אַחֲרֵיהֶם חֲתָק
 עֹלָם תִּהְיֶה וְלֹא יִחַבְדּוּ
 לְדִרְתָּם: וְיִקְרָא יי' ו
 3. לֹא תַעֲשֶׂה לֵךְ פֶּסֶל
 וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם
 מִמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ
 מִתְּחַת וְאֲשֶׁר בַּמִּיִּם
 מִתְּחַת לָאָרֶץ:
 שְׁמוֹת כ 3

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה למעוטי
וכו' שזנחין לה למא לי:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones